ANUL XII. — No. 1881. 4 PAGINI 3 LEI Sâmbătă 23 Noembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

Neînțelegerile din hockey-ul românesc mențin în mod vinovat, dubioasa situație incertă

Participăm la Olympiadă? Nu participăm? Și dece?

Hockey-ul a eșit din faza formațiunii. E un sport lansat și popular. Când se reunesc până la 2—3 mii spectatori pe un teren unde nu se joacă cu balonul rotund, se poate spune despre acel sport că este popular.

Iarna trecută s'au înregistrat astfel de cifre la matchurile de hockey. Iar în sezonul care bate la ușe este de sperat — evoluția logică a popularității — să fie întrecute aceste cifre. Gustul pentru hockey este în creștere și (ceeace e mai important) vom asista la un program excepțional de bun. Nu sunt simple svonuri de cenaclu sportiv: Echipe de mare clasă internațională, printre cari teamul național al Japoniei și echipe puternice din Cupa Europei, vor juca la București. Au fost semnate contracte perfecte.

Insfârșit un alt simptom al maturității acestui sport: echipele noastre nu sunt total ignorate în străinătate. Telefon Club și recent constituitul club Bragadiru vor merge să reprezinte culorile românești peste hotare.

Așadar, hockey-ul pe ghiață a eșit din faza inițială. E un sport lansat, un sport în plin progres căruia conducătorii lui trebuie să-i păstreze ce au reușit să-i câștige.

*

Este însă incontestabil că sia ajuns la această situație mulțumită sacrificiilor făcute de câțiva oameni de sport și de unul sau două cluburi cu posibilități. Și că un mare aport în desvoltarea lui din punct de vedere technic a adus-o contactul permanent cu străinătatea și apoi participarea noastră curajoasă și regulată la campionatele mondiale.

Anul acesta, campionatele mondiale se desfășoară la Garmisch Partenkirchen, în cadrul jocurilor olympice. Vor participa nenumărate echipe naționale. In primul rând echipele cari n'au lipsit nici până acum; și apoi, echipe noui, cari n'au mai participat, dar cari sunt atrase de cadrul competiției: olympiada. Vor fi deci echipe mai bune și echipe mai slabe decât «team»-ul român care va avea asupra debutanților în campionatul mondial cel puțin superioritatea unei rutine mai îndelungate a turneelor cu caracter mondial.

Prilej deci pentru afirmare în străinătate, prilej mai ales pentru a se oferi masselor de sportivi dela noi balsamul unor victorii internaționale. Insfârșit, prilej (unic și istoric...) pentru România de a combate în cadrul Olympiadei.

*

Și cu toate acestea, după ce am luat parte cu șanse ridicole și cu rezultate corespunzătore la Krinica, după ce am dovedit un însemnat progres la Davos, anul acesta, anul afirmării noastre reale, stăm pe loc. Nu mergem. Rămânem acasă să așteptăm rezultatele și să ne consolăm cu comentarii:

— Noi îi băteam pe letoni!...

*

Dece nu mergem? Evident, din lipsă, eterna lipsă a fondurilor. Ei, dar fonduri s'ar găsi totuși. Le-ar pune la dispoziție, cu drag, Telefon-Clubul. Și nu e un fleac de parale. E vorba, după câte se pare, de aproape o jumătate milion de lei. Telefon-Club i-ar găsi. Și i-ar da. Dar ar cere și el ceva. Ceva care să-i recompenseze acest sacrificiu, să aibe un reflex direct asupra celor cari au făcut sacrificiul: ECHIPA ROMANIEI SA FIE FORMATA DE TELEFON-CLUB. După cum spuneam și altă dată cererea nu e bizară. E firească. Dar e cu totul nesportivă.

Sunt de acord cu noi «telefoniștii» că trebuie să fim reprezentați la Garmisch de cea mai bună echipă națională? Sunt de acord cu noi că pentru a se forma această cea mai bună echipă ar fi nevoie și de jucători, mulți jucători din alte cluburi?

Se pare că da. Intr'o convorbire cu un «telefonist» am putut afla că în cercurile clubului nostru fruntaș necesitatea formării unei echipe puternice este categorică. Telefon-Club ar vrea doar să aibă prerogativele selecționerilor. Ei să selecționeze. Să selecționeze chiar destui jucători străini de clubul lor. Dar să aibe ei, numai ei, acest drept.

E după cum se vede, o simplă ambiție. Un mic și delicat șantaj asupra federației. Va reuși? Poate că da. Dar nu e sportiv.

Dacă «telefoniștii» pot și vor să facă acel sacrificiu de a contribui materialmente la deplasare, dacă pot și vor să facă acest frumos gest sportiv, să-l facă până la sfârșit. Din frumos, măreț Pe deasupra ambițiilor clubiste. Numai și numai în interesul sportiv general.

Dacă nu...

Dacă nu, proectul participării la Olympiadă trebuie abandonat.

Nu avem dreptul — o va pretinde opinia publică din ce în ce mai îndrăgostită de hockey — să ne prezentăm decât cu cea mai bună echipă. Turneul lui «Bragadiru» în străinătate poate fi foarte ușor modificat în date în așa fel încât echipa națională să poată avea la dispoziție internaționalii acestei formații.

Chestiunea aceasta mai comportă însă discuție.

Ion Vornic

România participă sau nu la Olympiada sporturilor de iarnă?

Un comunicat al Federației de specialitate

Olympiada sporturilor de iarnă bate la ușă. Germanii, regisorii acestei competițiuni de dimensiuni magnifice, sunt pe punctul de a sfârși lucrările de amenajare a terenurilor pe cari vor avea loc disputele.

In ziua de 10 Decembrie, Garmisch Partenckirchen-ul va fi teatrul solemnității inaugurale, iar a doua zi, dacă temperatura și zăpada vor fi favorabile se vor face primele coborâri.

In cazul când pârtiile nu vor fi

LOCOT. AL. PAPANA

suficient de bine acoperite, specialiștii germani vor recalcula virajurile și înclinațiile respective pentru a aduce pârtiilor — dacă bineînțeles va fi cazul — modificările cuvenite.

Situația la Garmisch este precisă. Nu la fel se prezintă însă la noi, unde chestiunea participării României nu este de pelin lămurită.

LT. COL. MIHAIL NU VA PLECA IN GERMANIA

Este cert că, din cele patru echipe cari au fost desemnate deFederație să reprezinte România la Olympiada sporturilor de iarnă, cea condusă de d. lt. col. Mihail nu va face deplasarea.

In sinceritatea d-sale, d. lt.-col. Mihail a declarat că nu poate să plece la Garmisch, dacă nu i se pun la dispoziție fondurile necesare expediției. Și d. lt.-col. Mihail nu a înțeles — cum este de altfel perfect normal și sportiv — să se tocmească și a anunțat imediat Federației hotărârea d-sale.

NEINȚELEGERI ȘI DISCUȚII

Retragerea d-lui lt.-col. Mihail a avut drept rezultat ivirea unor neînțelegeri și discuțiuni, întrucât d-sa urmând să fie înlocuit de un alt conducător, desemnarea acestuia a produs nemulțumiri.

Discuțiunile pro și contra au obligat Federația de specialitate să încerce o punere la punct și, în acest scop a dat următorul

COMUNICAT

Față cu diferitele comentări, ce se fac în legătură cu modalitatea întocmirei echipelor naționale de bob, ce ne vor reprezenta la Olympiada din anul 1936, comitetul F. R. B. T. înțelegând să nu facă nici un secret, din felul cum le-a întocmit și pentru a curma o campanie, care nimănui nu poate să-i fie de folos, aduce la cunoștință următoarele:

România are dreptul a trimite 4 echipe: 2 la bobul de 4 persoane și 2 la bobul de 2 persoane.

La 30 Maiu, când toți selecționabilii au fost convocați în ședință, spre a fi consultați, comitetul a fost preocupat de următoarele:

A trebuit să-și asigure cu prioritate participarea celor mai buni la bobul de 4 persoane, cari implică și conducere mai dificilă și material mai scump și fonduri mai multe pentru deplasare și apoi la 2 persoane.

La bobul de 4 persoane, au fost discutate 3 echipe și anume:

Echipa lt. col. Mihail, care întrunea Pretențiuni justificate și mai ales de cea mai recentă dată, deoare ce câștigase în anul 1933-34 și 1934-35 campionatul național la această specialitate.

Echipele cpt. Angelescu și lt. Papană, care ambele cuceriseră în trecut acelaș campionat național și ambele se încununaseră pe pistele străine cu rezultate care în repetate rânduri ne-au făcut cinste. Consultați, căpitanii echipelor, s'au emis următoarele păreri:

Părerea locot. Papană, care se pune prima, deoarece a fost dată anticipat ședinței, din 30 Mai, la care a trimis ca delegat pe lt. Ostapov, a fost: la bobul de 4 persoane România va fi reprezentată cel mai bine, de echipa cpt. Angelescu și a subsemnatului.

Părerea d-lui lt. col. Mihail, a fost la fel deoarece d-sa a declarat că nu poate din punct de vedere material să facă deplasarea la bobul de 4 persoane, preferând a merge la 2 persoane.

Comitetul a hotărât în consecință numind ca reprezentant la această probă, echipele: cpt. Angelescu și lt. Papană.

La bobul de 2 persoane, un loc a fost încredințat echipei Frim, fostul campion mondial de specialitate; altul echipei lt. col. Mihail, care de recentă dată, chiar la bobul de 2 persoane a realizat un timp

(Continuare în pagina 5-a)

STADIONUL ȘI PARLAMENTUL

Depe stadion în Parlament. Doi sportivi din Anglia: W. W. Wackefield, fost căpitan al echipei de rugby a Angliei și lord Burghley fost campion olympic la 400 m. garduri s'au ales în Parlament.

Nu știu dacă la noi se cunoaște ce face Parlamentul englez pentru sport. Nu cred că se știe că aproape toți deputații merg cel puțin odată pe an la vreo importantă manifestare sportivă și că, în general, chestiunile de interes pur sportiv pot aminâna în Parlament discuția unei chestiuni de politică externă de colonii bunăoară.

Explicația nu trebuie căutată prea departe.

Toți cetățenii englezi fac politică. Conservatoare, laburistă, liberală. Dar toți fac, în acelaș timp, sport. Când alegătorul se pasionează în mod egal pentru politică și sport este dela sine înțeles că deputatul va menaja alegătorului această pasiune. Și i-o va satisface cu precădere.

Deaceia, pentru sportul englez alegerea a doi sportivi autentici nu înseamnă cine știe ce punct câștigat pentru sport. Vor fi două voci în plus cari să susțină cauza sportivă.

Am arătat ce se petrece în Anglia pentru a face o comparație cu situația dela noi.

Și la noi, foarte mulți sportivi fac politică (nu numai politică sportivă).

Fac sport și politică. Mai exact, fac sport până izbândesc în politică. In momentul când au izbândit, uită cu totul de sport. E, în definitiv, o situație ridicolă pentru un cogeamite deputat să se scoale așa, deodată, când se desbate o pasionantă polemică (noi totdeauna am păstrat eleganța termenilor) și să spună:

— Ce facem cu sportul, domnilor? Ar râde tribunele și s'ar supăra șefii.

Avem și noi o serie de deputați cari au făcut și fac sport. Sport în practică și în teorie. Il fac însă doar atunci când nu s'au ales. In grele vremuri de opoziție.

In Parlament, trebuie să fie serioși.

Iată dece la noi ar putea să se aleagă Albu, Dobai, Ludovic Gall, Gogea Mitu și Bâzu Cantacuzino și sportul nu ar fi servit. Odată aleși, vedetele sportive ar deveni foste («oh! sport!... Păcatele tinereții...) vedete și politicieni în toată regula. Cu discursuri pompoase, cu promisiuni și intervenții.

C. DEM.

Gustave Eder vizează titlul mondial semimijlociu

BERLIN, 21. — Gustav Eder, cea mai mare speranță actuală a germanilor, după Max Schmeling, este în momentul de față cel mai popular boxeur în țara supușilor lui Hitler.

Și cum germanii își dau seama că un bun mijloc de propagandă îl constitue sportul, ministrul de resort, doctorul Goebels intenționează să-i înlesnească lui Eder plecarea în America unde, cum speră susținătorii săi, are mari șanse în fața campionului mondial Barney Ross.

Până la plecarea sa germanii vor să organizeze o mare reuniune al cărei cap de afiș să-l constitue întâlnirea dintre Eder și un boxeur bun european. Acest match ar urma să fie ultimul în Europa înainte de plecarea lui Eder în Statele Unite.

Matchul va fi organizat la Colonia.

Ii trebue lui Eder o victorie mai categorică, pentru că, vor trebui s'o recunoască și experții germani, victoria asupra belgianului Wonters nu a fost prea strălucită. Până în momentul knock-outului din repriza noua, Wonters avea un oarecare avantaj și fără o lovitură fericită, Eder n'ar fi putut obține în nici un caz mai mult decât match nul.

In apus, activitate; la noi, discuții

Iată un interesant instantaneu al nu mai puțin interesantului match disputat la Paris, în cadrul «Cupei Internaționale», de către Stade Francais și Streatham (1—1)

Duminecă se aleargă pentru a 17-a oară campionatul național de cross-country

Istoricul cupei Cămărășescu. Crossul de Duminecă se va disputa într'un cadru festiv

Campionatul național de cross-country, constitue cea mai veche competițiune atletică românească. In palmaresul acestei manifestațiuni, care este destul de impresionant, se oglindește întreaga evoluție a cross-country-ului românesc.

Ceea ce a contribuit fără îndoială la deplina reușită a acestei alergări, a fost și impulsul dat prin splendidul trofeu pus în joc de către d. Ion Cămărășescu actualul președinte al F. R. A.-ului cupă care a însemnat un puternic stimulent pentru grupările și alergătorii noștri.

După cum am menționat și cu altă ocazie, singura lipsă a acestei frumoase competițiuni sportive este că în ciuda titlului, ea nu întrunește la start decât un redus număr de concurenți și aceștia numai din București.

Și totuși crossul este un sport ușor, un sport la îndemâna ori cui, un sport care nu cere nici piste, nici instalațiuni și nici cine știe ce echipament. Este de departe cel mai ieftin dintre toate sporturile.

In ciuda acesor avantagii, alergările pe teren variat sunt prea puțin popularizate în țara noastră și cât de puțin sunt ele procticate ne-o dovedește însăși campionatul național, care cu mare dificultate va putea întruni în acest an un restrâns număr de alergători din București și Brașov.

Istoricul „Naționalului" și Cupei Cămărășescu

Nu este acum momentul să insistăm asupra motivelor cari au determinat această stare de inferioritate a crossului în România. O vom face cu altă ocazie, pentrucă problema trebue totuși discutată, iar factorii răspunzători vor trebui să se sezizeze.

Ne rezervăm acum plăcerea evocând istoria acestei manifestațiuni. Este interesant de cunoscut palmaresul acestei probe pentrucă după părerea noastră, ea reprezintă cel mai splendid exemplu de activitate sportivă dezinteresată, tocmai în aceste timpuri, în care materialismul sportiv a înăbușit orice idealism pe tărâmul sportului.

Primul campionat de cross-country s'a alergat în anul întrării României în marele război. El a fost câștigat pe atunci de tânărul elev Kiki Dumitrescu dela Sportul Studențesc, iar pe echipe dr gruparea Stadiul Român.

Războiul întrerupe orice activitate sportivă și clasica competițiune este reluată tocmai în 1920, când Kiki Dumitrescu, copilul de odinioară devenit adolescent, câștigă pentru a doua oară campionatul.

Pe echipe, gruparea nou înființată Educația Fizică, și-a însușit locul întâiu.

PRIMA APARIȚIE A ARDEALULUI

A fost în 1921 când tânărul student dela «Universitatea» din Cluj Eugen Bellu și-a însușit campionatul iar pe echipe Stadiul Român.

FAMILIA DUMITRESCU PEPINIERA DE CAMPIONI

Intr'adevăr, crossul național din 1922 ne-a procurat o plăcută surpriză.

(Continuare în pag. II-a)

Un proect de pregătire preolympică la rugby

Am promis că vom reveni asupra propunerilor făcute de d. Caracostea în conferința ce a ținut-o la O. N. E. F. și revenim azi concentrând discuțiunea asupra pregătirei echipei noastre naționale în vederea turneului olympic dela Berlin.

Propunerea constă în desființarea campionatului în sezonul de primăvară și instituirea unei cupe ce se va disputa între toate echipele categoriei de onoare, plus echipa națională ca organism separat, distinct de celelalte cluburi.

In practică se vor selecționa 20 de jucători cari vor alimenta echipa națională și vor concura alături de celelalte cluburi.

Bună propunere, ideală chiar, însă irealizabilă în practică.

Să selecționezi 20 de jucători este ușor, să institui o cupă în condițiunile de mai sus, este deasemeni ușor, dar să parvii să întronezi o astfel de atmosferă de altruism, încât să mai găsești adversari acestei echipe, este foarte greu.

Cari sunt cluburile cari vor mai concura într'o competițiune în care au soarta pecetluită dela început?

Indoiala ce o exprimăm noi pare curioasă dar noi cunoaștem mentalitatea rugbyului nostru. In loc să ajungem la o pregătire preolympică vom ajunge la desființarea rugbyului pentru un sezon.

Nici în alte sporturi mai organizate decât rugbyul nu s'a putut ajunge la o atmosferă de dezinteresare ca cea pretinsă de d. Caracostea.

Cluburile rămân cluburi, și ele se mențin prin interesul și succesele ce le pot avea pe teren. Dacă desființezi acest simplu stimulent, oferind în schimb utopica satisfacție a pregătirii preolympice ajungem la un sezon mort, fără nici o activitate.

Propunerea d-lui Caracostea reprezintă idealul suprem în sport; o propunere frumoasă dar utopică.

Irealizabilă prin chiar însăși frumusețea ei.

O asemenea propunere poate fi aclamată într'o adunare generală în mijlocul unui entuziasm general, însă după prima Duminică de practică, ea cade și revenim la trialurile anoste și la antrenamentele caraghioase obișnuite înaintea matchurilor internaționale.

In orice caz o pregătire preolympică se impune, dar soluția propusă nu poate duce la un bun rezultat.

Vom reveni asupra acestui interesant subiect, reproducând propuneri similare ce s'au făcut asupra acestui subiect.

R. V.